

Kağıt Ve Sen

– S.E.G · 20 Aralık 2013

KAĞIT VE SEN

Ateş böcekleri geziyor, ellerimin ayasında,
Gökyüzündeki olgun bulutların ağlama vaktinde..
Ayaz mı ayaz bir gece,
Her sayfada, nasıl da üşüyorum, bilemezsin..
Üşüdükçe yazıyorum sana,
En güzel şiirlerimi..
Sana,
Bu güne kadar söylenmemiş en fiyakalı sözleri..
“Hep yaşit sevgililer” in bahsedildiği, kutsal kitaptaki gibi..

Bakma yazımın çirkinliğine,
Bu sensiz gecelerde kaleme tutunmak ne zor , bilemezsin..
Yine de kağıtta bile güzel duruyor gözlerin ,,
Gözlerin,
Renklerin en beyazı, yumdukça huzur bulduğum..

Adının her hecesine sığınır gibi,
Saklanıyorum kağıttaki gülüşüne, sebebini bilmeden.
Belki de çok üşüdüğümdendir, adının kavurucu sıcaklığı..
Kızma bana, hasletim böyle..
Yeryüzünün bütün sevinçlerini toplayıp,
Munis bir dokunuşla bırakmak istiyorum, kağıttaki en güzel yerine..
Yan yana ne de güzel duruyorsunuz öyle ..
Sen yine de istersen vakur bir öfkeyle yırt bu kâğıtları.
Ama güneşin altındakiler hiç değişmeyecek.
Kutsal kitaptaki, sevmenin yüceliği gibi,
Kağıttaki yüzün, hep benimle kalacak..